

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

15 май 2014 година *

„Митнически кодекс на Общността — Приложно поле на член 203 и член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Режим на външен транзит — Възникване на митническо задължение поради неизпълнение на задължение — Късно представяне на стоките в получаващото митническо учреждение — Шеста директива ДДС — Член 10, параграф 3 — Връзка между възникването на митническото задължение и задължението за ДДС — Понятие за облагаеми сделки“

По дело C-480/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия) с акт от 12 октомври 2012 г., постъпил в Съда на 25 октомври 2012 г., в рамките на производство по дело

Minister van Financiën

срещу

X BV,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: А. Tizzano, председател на състав, А. Borg Barthet (докладчик), Е. Levits, М. Berger и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: N. Jääskinen,

секретар: М. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 ноември 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за X BV, от А. Bal,
- за нидерландското правителство, от С. S. Schillemans, С. Wissels и В. Koopman, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от М. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,
- за гръцкото правителство, от М. Tassoroulou и I. Pouli, в качеството на представители,

* Език на производството: нидерландски.

— за Европейската комисия, от В.-R. Killmann и W. Roels, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 13 февруари 2014 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Настоящото преюдициално запитване се отнася до тълкуването на членове 203 и 204 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 220, наричан по-нататък „Митническият кодекс“), във връзка с член 356 и член 859, точка 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 444/2002 на Комисията от 11 март 2002 г. (ОВ L 68, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 14, стр. 237, наричан по-нататък „регламентът за прилагане“), както и на член 7 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), изменена с Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004 г. (ОВ L 168, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 87, наричана по-нататък „Шеста директива“).
- 2 Запитването е отправено във връзка със спор между Minister van Financiën и X BV (наричано по-нататък „X“) по повод искането на това дружество да му бъдат възстановени сумите, заплатени като мито и данък върху оборота поради превишаването на срока за представяне на съответната стока.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 4 от Митническият кодекс предвижда:

„За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения:

[...]

- 13) „Митнически надзор“ е съвкупността от действията на митническите органи с цел осигуряване спазването на митническото законодателство, както и в определени случаи спазването на други разпоредби, приложими за стоки под митнически надзор;
- 14) „Митнически контрол“ означава конкретни действия, извършвани от митническите власти за осигуряване на правилното прилагане на митническите правила и други нормативни документи, уреждащи влизането, напускането, транзита, трансфера и крайната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Общността и трети страни и наличието на стоки, които нямат статут на [общностни]; такива действия могат да включват преглеждане на стоките, проверка на данни от декларация и съществуването и

автентичността на електронни или писмени документи, проверка на сметките на предприятията и други сведения, инспектиране на транспортни средства, инспектиране на багаж и други стоки, пренасяни от лица и провеждане на официални разследвания и други подобни действия;

[...]“.

4 Съгласно член 37 от този кодекс:

„1. От момента на въвеждането на митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор. Те могат да бъдат обект на митнически контрол в съответствие с действащите разпоредби.

2. Стоките остават под митнически надзор до определяне на митническия им статут, като при необщностните стоки и без да се засяга член 82, параграф 1, те остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статут или до въвеждането им в свободна зона или в свободен склад, или до реекспортирането им или унищожаването им, съгласно член 182“.

5 Член 50 от посочения кодекс предвижда:

„До получаване на митническо направление стоките, представени пред митническите органи, от момента на представянето си имат статут на временно складирани стоки. Тези стоки се обозначават по-долу като „временно складирани стоки“.

6 Член 55 от същия кодекс гласи:

„След като необщностните стоки, движени се под режим транзит, достигнат своето местоназначение на митническата територия на Общността и след представянето им пред митническите органи съгласно действащите за транзит разпоредби, се прилагат разпоредбите на членове 42—53“.

7 Член 91 от Митническия кодекс предвижда:

„1. Режимът външен транзит разрешава превоз от едно до друго място на митническата територия на Общността на:

а) необщностни стоки, без да бъдат облагани с вносни сборове и други такси и без да подлежат на мерките на търговската политика;

[...]

2. Превозът на стоки по смисъла на параграф 1 се осъществява:

а) съгласно разпоредбите за режим външен транзит в Общността,

[...]“.

8 Член 92 от този кодекс предвижда:

„1. Режимът външен транзит приключва, а задълженията на титуляр[я] са изпълнени, когато стоките, поставени под [този режим] и изискваните документи[...] се представят в [получаващото митническо учреждение] в съответствие с разпоредбите за въпросния режим.

2. Митническите органи [приключват] режима, когато са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага [отправното митническо учреждение] с тези, с които разполага [получаващото митническо учреждение], че режимът е [завършил редовно]“.

9 Съгласно член 96 от посочения кодекс:

„1. [Отговорното] лице е титуляр[я]т на режима външен транзит в Общността. То е длъжно:

а) да представи стоките в непроменено състояние пред получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране;

б) да спазва разпоредбите за режима външен транзит в Общността.

[...]“.

10 Член 203 от същия кодекс предвижда:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

— отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор.

3. Длъжникът е:

— лицето, отклонило стоките от митнически надзор,

— лицата, участвали при отклонението на стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че стоките се отклоняват от митнически надзор,

— лицата, придобили или задържали стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че към момента на придобиване или получаване на стоките те са били отклонени от митнически надзор, и

— когато е приложимо, лицето, отговорно да изпълни задълженията, произтичащи от временното складиране на стоките или от ползването на митническия режим, под който са били поставени стоките“.

11 Член 204 от Митническия кодекс предвижда:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове[,] [от] временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени; или

б) неспазване на едно от условията, свързани с поставянето на стоките под определен митнически режим или с предоставянето на намалени или нулеви вносни сборове поради употребата на стоките за специфични цели,

освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

2. Митническото задължение възниква в момента, в който престава да се изпълнява задължението, чието неизпълнение поражда митническо задължение, или в момента, в който стоката е поставена под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията, определени за поставянето на стоката под този режим или за предоставянето на намалени или нулеви вносни сборове поради употребата на стоката за специфични цели, в действителност не е било изпълнено.

3. Длъжникът е лицето, което според обстоятелствата трябва да изпълни задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове, от временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени, или да спазва условията, определени за поставянето на стоките под този режим“.

12 Член 356 от регламента за прилагане гласи:

„1. Като отчита избрания маршрут, действащото законодателство в областта на транспорта или други [приложими разпоредби], и при необходимост, данните посочени от [отговорното лице], отправн[ото] митническ[о] [учреждение] определя срок, в рамките на който стоките трябва да се представят в [получаващото митническо учреждение].

2. Предписаният от отправн[ото] митническ[о] [учреждение] срок е обвързващ за, и не може да се променя от митническите на органи на държавите членки, чиято територия се пресича по време на операцията по вътрешен транзит.

3. Когато стоките се представят в [получаващото митническо учреждение] след изтичане на определения от отправн[ото] митническ[о] [учреждение] срок и неспазването му се дължи на обстоятелства, изяснени задоволително пред [получаващото митническо учреждение] и [настъпили не по вина] на превозвача или на [отговорното лице], се счита, че [...] е спаз[ен] определения[т] [...] срок“.

13 Съгласно член 859 от този регламент:

„Следните пропуски не оказват [реални последици за] правилното функциониране на временното складиране или върху съответния митнически режим в смисъла на член 204, параграф 1 от [Митническият кодекс], при условие че:

- не представляват опит за [отклонение] на стоките от митнически [надзор],
- не предполагат явна небрежност от страна на заинтересован[ото] лице, и
- всички формалности, необходими за [митническото оформяне] на стоките се извършат впоследствие:

- 1) при [превишаване] на срока, [в който стоката трябва да получи едно от митническите направления], предвидени [при] временното складиране или съответния митнически режим, ако срокът би бил продължен при навременна молба за това;
- 2)

Когато става дума за стока, поставена под режим транзит, неизпълнението на някое от задълженията, които поражда използването на режима, [ако] са изпълнени следните условия:

- a) стоката, поставена под режим[a], действително е била представена в непроменено състояние в получаващото митническо [учреждение];

- б) получаващото митническо [учреждение] е можело да гарантира, че същата тази стока е получила митническо направление или е била поставена на временен склад в края на транзитната операция, и
- в) когато срокът, фиксиран в съответствие с член 356, не е бил спазен, а параграф 3 от същия член не е приложим, но стоката независимо от това е била представена в получаващото митническо [учреждение] в разумен срок.

[...]“.

14 Член 860 от този регламент предвижда:

„Митническите служби приемат, че съгласно член 204, параграф 1 от [Митническия кодекс] е възникнало митническото задължение, освен ако лицето, което би било митнически задължено, докаже, че са изпълнени условията, посочени в член 859“.

15 Съгласно член 865 от същия регламент:

„Представянето на митническа декларация за съответните стоки или всяко друго действие, ко[е]то има същите правни последици, както и представянето на документ за разтоварване от компетентните органи се смята за [отклонение] на стоките от митнически [надзор] в смисъла на член 203, параграф 1 от Кодекса, когато тези действия неправилно придават на тези стоки статут на стоки от Общността.

[...]“.

16 Член 866 от регламента за прилагане предвижда:

„Без да се накърняват разпоредбите по забраните и ограниченията, които могат да се прилагат по отношение на въпросните стоки, когато възникне митническо задължение при вноса съгласно членове 202, 203, 204 или 205 от Кодекса и са заплатени вносните мита, тези стоки се смятат за стоки от Общността, без да е необходима декларация за [допускане за свободно обращение]“.

17 Член 2 от Шеста директива гласи:

„С данък върху добавената стойност [(наричан по-нататък „ДДС“)] се облага:

[...]

2. вносът на стоки“. [неофициален превод]

18 Член 7 от Шеста директива гласи:

„1. „Внос на стоки“ означава:

- а) влизането в Общността на стоки, които не отговарят на условията, предвидени в членове [23 ЕО и 24 ЕО], или когато стоките попадат в обхвата на [Договора за ЕОВС] — не са в свободно обращение;
- б) влизането в Общността на стоки, различни от тези по буква а), от територия на трета страна.

2. Мястото на внос на стоките е държавата членка, на чиято територия се намират стоките, когато влизат в Общността.

3. Независимо от параграф 2, когато стоки по параграф 1, буква а) при влизането си в Общността бъдат поставени под един от режимите по член 16, параграф 1, част Б, букви а), б), в) и г), под режим на временен внос с пълно освобождаване от вносно мито или под режим на външен транзит, мястото на внос на такива стоки е държавата членка, на чиято територия стоките излизат от обхвата на тези режими.

Аналогично, когато стоки, посочени в параграф 1, буква б) при влизането си в Общността бъдат поставени в обхвата на един от режимите, предвидени в член 33а, параграф 1, буква б) или в), мястото на внос е държавата членка, на чиято територия стоките излизат от обхвата на тези режими“. [неофициален превод]

19 Член 10, параграф 3 от Шеста директива предвижда:

„Данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем, когато стоките бъдат внесени. Когато стоките при влизане в Общността попаднат под един от режимите по член 7, параграф 3, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем само когато стоките излязат от обхвата на този режим.

[...]“.

20 Член 16, параграф 1 от Шеста директива предвижда:

„1. Без да се засягат други общностни разпоредби, държавите членки могат при спазване на разпоредбата на член 29 относно консултациите да вземат специални мерки, за да освободят от облагане с [ДДС] всички или някои от следните сделки, при условие че сделките не целят крайно ползване и/или потребление и че сумата на [ДДС], начислена при влизане за вътрешно потребление, съответства на сумата на данъка, която би следвало да бъде начислена, ако всяка от сделките би била обложена при вноса или на територията на страната: [неофициален превод]

А. внос на стоки, предназначени за поставяне под складов режим, който не е митнически;

Б. доставки на стоки, предназначени за:

- а) представяне на митническите власти и в зависимост от приложимите разпоредби, оставени временно на склад;
- б) оставяне в свободна зона или в свободен склад;
- в) поставяне под митнически складов режим или предоставяне за преработка по силата на съответните разпоредби;

[...]“.

Нидерландското право

- 21 Член 1 от Закона за замяна на съществуващия данък върху оборота с данък върху оборота съгласно системата на данъка върху добавената стойност (Wet houdende vervanging van de bestaande omzetbelasting door een omzetbelasting volgens het stelsel van heffing over de toegevoegde waarde) от 28 юни 1968 г. гласи:

„С данък, наречен „данък върху оборота“, се облага:

[...]

d) вносът на стоки“.

- 22 Член 18 от този закон предвижда:

„1. „Внос на стоки“ означава:

- a) въвеждането в Нидерландия на стоки, които не отговарят на условията, предвидени в членове 23 [ЕО] и 24[ЕО];
- b) въвеждането в Нидерландия от трета страна на стоки, различни от тези по буква а);
- c) приключването на митнически режим в Нидерландия или излизането на стоки, в Нидерландия, от обхвата на митнически режим;

[...]

2. За целите на прилагането на този член „митнически режим“ означава:

- a) временното складиране по смисъла на член 50 от Митническият кодекс [...];

[...]

- c) митническите режими по смисъла на член 4, параграф 16, букви b), c), d), e), а в случай на пълно освобождаване от вносни мита и буква f) от Митническият кодекс [...].

3. Не представлява внос въвеждането на стоки в Нидерландия по смисъла на параграф 1, букви а) и b), по отношение на които се прилага митнически режим или които след въвеждането им в Нидерландия са поставени под митнически режим. Внос не е налице и когато след приключването на митнически режим в Нидерландия е приложен друг митнически режим“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 23 На 26 октомври 2005 г. X представя електронна декларация с цел поставяне на дизелов двигател под митнически режим на външен общностен транзит. Крайният срок, в който този двигател е трябвало да бъде представен в получаващото митническо учреждение, е 28 октомври 2005 г.
- 24 Двигателят е представен във въпросното митническо учреждение едва на 14 ноември 2005 г., тоест 17 дни след изтичането на определения срок, и е поставен под режим на активно усъвършенстване по системата с възстановяване. След като приема декларацията, съответното митническо учреждение установява, че предходният митнически режим, а именно режимът на външен общностен транзит, не е завършил редовно, и обявява за недействително поставянето под режим на активно усъвършенстване.

- 25 След като уведомява X за положението, компетентният инспектор (наричан по-нататък „инспекторът“) дава на това дружество възможност да представи доказателство, че въпросният митнически режим е завършил редовно; такова обаче не е представено. Поради това инспекторът стига до заключението, че двигателят, предмет на главното производство, е бил отклонен от митнически надзор по смисъла на член 203, параграф 1 от Митническият кодекс. На това основание инспекторът изисква от X да заплати мито и данък върху оборота.
- 26 X подава жалба до Rechtbank te Haarlem, който обявява същата за основателна и указва на инспектора да възстанови заплатените като мито и данък върху оборота суми. Инспекторът обжалва постановеното от този съд решение пред Gerechtshof te Amsterdam, който го потвърждава.
- 27 Minister van Financiën подава касационна жалба пред Hoge Raad der Nederlanden.
- 28 Запитващата юрисдикция се пита какви следва да са правните последици при превишаването на срока, определен съгласно член 356, параграф 1 от регламента за прилагане. Според тази юрисдикция в частност се поставя въпросът дали неспазването на този срок трябва чисто и просто да се смята за отклонение от митнически надзор по смисъла на член 203, параграф 1 от Митническият кодекс, така че да се дължат мита, или пък е налице неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи от ползването на съответния митнически режим, в който случай не следва да се събират такива мита, ако се установи, че неизпълнението е без реални последици за правилното функциониране на този митнически режим, както предвижда член 204, параграф 1 *in fine* от Митническият кодекс, тълкуван във връзка с член 859 от регламента за прилагане. Освен това посочената юрисдикция отбелязва, че ако се приеме, че митническо задължение е възникнало на основание член 204, параграф 1 от Митническият кодекс, се поставя въпросът дали се дължи не само мито, но и данък върху оборота.
- 29 При тези обстоятелства Hoge Raad der Nederlanden решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) а) Следва ли членове 203 и 204 от Митническият кодекс във връзка с член 859, и по-специално точка 2, буква в) от [регламента за прилагане] да се тълкуват в смисъл, че (самото) превишаване на определения съгласно член 356, параграф 1 от [регламента за прилагане] срок за транзит води не до възникване на митническо задължение поради отклонение от митнически надзор по смисъла на член 203 от Митническият кодекс, а до възникване на митническо задължение съгласно член 204 от Митническият кодекс?
- б) Изисква ли положителният отговор на въпрос 1 а) заинтересованите лица да предоставят на митническите власти информация относно причините за превишаването на този срок или най-малкото обяснения за това къде са се намирали стоките в периода между датата, на която е изтекъл определеният съгласно член 356 от [регламента за прилагане] срок, и датата на действителното им представяне в получаващото митническо учреждение?
- 2) Следва ли Шеста директива, и по-конкретно член 7 от нея, да се тълкуват в смисъл, че данък върху добавената стойност е дължим, когато митническото задължение е възникнало единствено въз основа на член 204 от Митническият кодекс?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 30 С първия си въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да установи следното: при представянето на стоките в получаващото митническо учреждение след изтичането на предвидения срок по силата на коя разпоредба от Митническия кодекс — член 203 или член 204 — възниква митническо задължение. Тя се пита и дали за да възникне митническо задължение по силата на този член 204, заинтересованите лица трябва да предоставят информация за причините, поради които срокът за транзит по член 356, параграф 1 от регламента за прилагане е превишен, или за местонахождението на стоките в съответния период.
- 31 За да се отговори на така преформулирания първи въпрос, следва като начало да се отбележи, че членове 203 и 204 от Митническия кодекс имат различно приложно поле. Всъщност, докато първият се отнася до поведение, чийто резултат е отклонението на стоката от митнически надзор, вторият има за предмет неизпълнение на задължения и на свързани със съответните митнически режими условия, което не се е отразило върху митническия надзор (решение *Hamann International*, C-337/01, EU:C:2004:90, точка 28).
- 32 От текста на член 204 от Митническия кодекс се вижда, че тази разпоредба се прилага само за случаите извън обхвата на член 203 от този кодекс (решение *Hamann International*, EU:C:2004:90, точка 29).
- 33 Следователно, за да се определи въз основа на кой от тези два члена възниква вносно митническо задължение, преди всичко трябва да се провери дали разглежданите обстоятелства представляват отклонение от митнически надзор по смисъла на член 203, параграф 1 от Митническия кодекс. Само ако отговорът на този въпрос е отрицателен, могат да се приложат разпоредбите на член 204 от Митническия кодекс (решение *Hamann International*, EU:C:2004:90, точка 30).
- 34 Що се отнася по-специално до понятието за отклонение от митнически надзор, което се съдържа в член 203, параграф 1 от Митническия кодекс, следва да се напомни, че съгласно практиката на Съда това понятие трябва да се разбира като включващо всяко действие или бездействие, в резултат от което се възпрепятстват, макар и само временно, достъпът на компетентния митнически орган до стоката под митнически надзор и упражняването на предвидения в член 37, параграф 1 от Митническия кодекс контрол (решения *D. Wandel*, C-66/99, EU:C:2001:69, точка 47, *Liberexim*, C-371/99, EU:C:2002:433, точка 55 и *Hamann International*, EU:C:2004:90, точка 31).
- 35 Предвид това тълкуване се налага изводът, както отбелязва генералният адвокат в точки 42 и 43 от заключението си, че макар местонахождението на разглежданата в главното производство стока да е неизвестно в продължение на повече от две седмици и невъзможността за достъп да не е само „моментна“, прилагането на член 203 от Митническия кодекс е обосновано съгласно съдебната практика, когато изчезването на стоките създава опасност от включването им в икономическия оборот на Европейския съюз (вж. в този смисъл решения *Liberexim*, EU:C:2002:433, точка 56 и *Honeywell Aerospace*, C-300/03, EU:C:2005:43, точка 20)

- 36 Всъщност наличието на стоки на митническата територия на Съюза, които не са общностни, крие опасността тези стоки да бъдат пуснати в икономическо обращение в държавите членки, без да се извърши митническото им оформяне — опасност, за чието предотвратяване допринася член 203 от Митническият кодекс (вж. по аналогия решение *DSV Road*, C-234/09, EU:C:2010:435, точка 31).
- 37 Както личи обаче от акта за преюдициално запитване, разглежданата в главното производство стока всъщност е била представена на получаващото митническо учреждение, но със закъснение от 17 дни. Следователно е безспорно, че тази стока не е била включена в икономическия оборот, без да се извърши митническото ѝ оформяне. Поради това изглежда изключено, освен ако запитващата юрисдикция не установи противното, член 203 от Митническият кодекс да е приложим към фактите по главното производство.
- 38 При тези обстоятелства следва да се провери дали фактите по главното производство сочат към член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс.
- 39 Съгласно тази разпоредба вносно митническо задължение възниква при неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове, от ползването на митническия режим, под който те са поставени, освен когато се установи, че нередностите нямат реални последици за правилното функциониране на този режим. Всеки случай, който не се обхваща от това изключение, попада в приложното поле на член 204 от Митническият кодекс (вж. решение *Döhler Neuenkirchen*, C-262/10, EU:C:2012:559, точка 35).
- 40 Следва да се припомни, че член 859 от регламента за прилагане, тълкуван във връзка с член 860 от същия, въвежда режим, включващ десет изчерпателно изброени нарушения по смисъла на член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс, които „нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим“.
- 41 Следва също така да се подчертае, че член 859, точка 2, буква в) от регламента за прилагане изрично предвижда, че когато срокът, определен в съответствие с член 356 от този регламент, не е бил спазен и късното представяне на стоката не може да бъде извинено при условията на параграф 3 от последния член, превишаването на срока за представяне на стоките се счита за обстоятелство без реални последици за правилното функциониране на временното складиране или на съответния митнически режим, доколкото стоката все пак е била представена в получаващото митническо учреждение в разумен срок. В това отношение запитващата юрисдикция е тази, която трябва да прецени дадените обяснения с оглед на прилагането на член 356, параграф 3 и член 859, точка 2, буква в) от регламента за прилагане.
- 42 Освен това, както генералният адвокат отбелязва в точка 46 от заключението си, доколкото превишаването на срока за представяне на стоките изрично е предвидено в член 859 от регламента за прилагане, тази разпоредба, приложима само за случаите по член 204 от Митническият кодекс, би била безполезна, ако превишаването на този срок беше свързано с понятието за отклонение от митнически надзор по член 203 от този кодекс.
- 43 Що се отнася до това дали за да възникне митническо задължение по силата на този член 204, заинтересованите лица трябва да предоставят информация за причините, поради които е превишен срокът за транзит, определен съгласно член 356, параграф 1 от регламента за прилагане, или за местонахождението на стоките във въпросния период, следва да се приеме, че член 356, параграф 3 от регламента за прилагане предвижда, че когато стоките се представят в получаващото митническо учреждение след изтичане на определения от отправното митническо учреждение срок и неспазването му се дължи на обстоятелства, изяснени задоволително пред получаващото митническо учреждение и настъпили не по вина на превозвача или на отговорното лице, определеният срок се счита за спазен.

- 44 Следователно сведенията на заинтересованите лица във връзка с причините за превишаването на този срок или за местонахождението на стоките в съответния период са, за да се осуети възникването на митническо задължение на основание член 204 от Митническия кодекс и нямат никакво отношение към прилагането на този член.
- 45 С оглед на изложените по-горе съображения на първия въпрос следва да се отговори, че членове 203 и 204 от Митническия кодекс, във връзка с член 859, точка 2, буква в) от регламента за прилагане, трябва да се тълкуват в смисъл, че самото превишаване на срока за представяне на стоките, определен съгласно член 356, параграф 1 от регламента за прилагане, води не до възникване на митническо задължение поради отклонение на съответните стоки от митнически надзор по смисъла на член 203 от Митническия кодекс, а до възникване на митническо задължение на основание член 204 от този кодекс и че за да възникне митническо задължение по силата на този член 204, не е нужно заинтересованите лица да предоставят на митническите органи информация за причините, поради които е превишен определеният съгласно член 356, параграф 1 от регламента за прилагане срок, или за местонахождението на стоките в периода между датата, на която е изтекъл този срок, и датата на действителното представяне на тези стоки в получаващото митническо учреждение.

По втория въпрос

- 46 С втория си въпрос запитващата юрисдикция по същество пита дали член 7 от Шеста директива трябва да се тълкува в смисъл, че ДДС е дължим, когато митническо задължение е възникнало единствено на основание член 204 от Митническия кодекс.
- 47 Като начало следва да се припомни, че съгласно член 2 от Шеста директива с ДДС се облагат вносет на стоки и доставката на стоки или услуги, извършена възмездно на територията на страната от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество.
- 48 Следва най-напред да се провери дали стока като разглежданата в делото по главното производство е предмет на внос по смисъла на член 2, точка 2 от Шеста директива (решение Profitube, C-165/11, EU:C:2012:692, точка 41).
- 49 Съгласно член 7, параграф 1, буква а) от Шеста директива „внос на стоки“ означава влизането в Общността на стоки, които не отговарят на условията, предвидени в членове 23 ЕО и 24 ЕО.
- 50 Освен това в член 7, параграф 3 от Шеста директива се уточнява, че когато при влизането си в Общността такива стоки бъдат поставени под един от режимите по член 16, параграф 1, част Б, букви а), б), в) и г) от тази директива или под режим на външен транзит, мястото на техния внос е държавата членка, на чиято територия стоките излизат от обхвата на тези режими.
- 51 Освен това, видно от член 866 от регламента за прилагане, когато вносно митническо задължение е възникнало по силата, в частност, на член 203 или член 204 от Митническия кодекс, и вносните мита са заплатени, стоките се смятат за общностни, без да е необходима декларация за допускане за свободно обращение.
- 52 Следователно в случая запитващата юрисдикция следва да провери, като има предвид изложените в точка 45 от настоящото решение съображения, дали въпросната стока е или не е излязла от режима на външен общностен транзит и съответно дали евентуално е възникнало митническо задължение по силата на член 203 или член 204 от Митническия кодекс.

- 53 Ако запитващата юрисдикция стигне до извода, че по отношение на тази стока не е възникнало никакво митническо задължение съгласно горепосочените разпоредби, следва да се приеме, че с влизането си в Съюза стоката е била поставена под режимите по член 7, параграф 3 и член 16, параграф 1, част Б, буква а) от Шеста директива. Следователно в този случай ДДС не би бил дължим.
- 54 Ако обаче въпросната стока вече е била излязла от обхвата на тези режими към датата на реекспортирането си поради възникването на митническо задължение — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да потвърди, тя би трябвало да се разглежда като „внос“ по смисъла на член 2, точка 2 от Шеста директива.
- 55 С оглед на изложените по-горе съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 7, параграф 3, първа алинея от Шеста директива трябва да се тълкува в смисъл, че ДДС се дължи, когато съответните стоки са излезли от обхвата на предвидените в този член митнически режими, дори и да е възникнало митническо задължение единствено на основание член 204 от Митническия кодекс.

По съдебните разноски

- 56 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

- 1) Членове 203 и 204 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, във връзка с член 859, точка 2, буква в) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 444/2002 на Комисията от 11 март 2002 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че самото превишаване на срока за представяне на стоките, определен съгласно член 356, параграф 1 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 444/2002, води не до възникване на митническо задължение поради отклонение на съответните стоки от митнически надзор по смисъла на член 203 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005, а до възникване на митническо задължение на основание член 204 от този регламент и че за да възникне митническо задължение по силата на този член 204, не е нужно заинтересованите лица да предоставят на митническите органи информация за причините, поради които е превишен срокът, определен съгласно член 356 от Регламент № 2454/93, изменен с Регламент № 444/2002, или за местонахождението на стоките в периода между датата, на която е изтекъл този срок, и датата на действителното представяне на тези стоки в получаващото митническо учреждение.
- 2) Член 7, параграф 3, първа алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2004/66/ЕО на Съвета от 26 април 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че данъкът върху добавената стойност се дължи, когато съответните стоки са излезли от обхвата на предвидените в

този член митнически режими, дори и да е възникнало митническо задължение единствено на основание член 204 от Регламент № 2913/92, изменен с Регламент № 648/2005.

Подписи